

Hellenic Friends,

The critical situation in Greece, both politically and economically, will provide some of the Diaspora Greeks with their own dilemma. Many of them left Greece young, either to study abroad or to avoid the Dictatorship, and they never returned. The crisis is going to present them with the dilemma to stay away or to return to rebuild Greece?

If you fall in this category, then the attached poems, **Epiloge** and **Proscleterio** are for you and reflect your agony. It seems that salvation can come to Greece from the HD (Hellenic Diaspora) rather than the EU (European Union).

Philika,

Christos C. Evangeliou

Professor of Philosophy

Honorary President of IAGP

Προσκλητήριο

06/15/12

Αρμονικοί, καλοί ρυθμοί ξενιτεμένων πόθων,

των νέων που ταξίδεψαν πέρ' από την πατρίδα,

ελάτε, στήστε το χορό και πιάστε το τραγούδι,

σα μοιρολόι ν' ακουστεί στις άκρες της Ελλάδας.

Όπου κι αν περπατήσανε, όπου και να σταθούνε,

σαν το αγκάθι στο πλευρό, πατρίδα, τους πληγώνεις.

Έρωτας με το Θάνατο, δυο δίδυμες δυνάμεις,

παλεύουνε σαν αθλητές στ' αλώνι της Ελλάδας.

Ένας να δρέψει τις ψυχές κι άλλος ζωές να σπείρει,

μα νικητής από τους δυο ένας θα βγει στο τέλος.

Με τα παιδιά σου διάσπαρτα, στα πέρατα του Κόσμου,

φοβάμαι μη τον Έρωτα ο Θάνατος νικήσει.

Και μείνεις συ, Ελλάδα μου, σαν καλαμιά στον κάμπο,

καταμονάχη κι έρημη δίχως ζωή και νιάτα,

Ελληνικά, λεβέντικα και καλοκαμωμένα.

με τ' Αχιλλέα την ορμή, το κάλλος της Ελένης.

Με δύναμη του Διγενή, του Διάκου την αντρεία,

τις Θερμοπύλες να φυλάν και να σε προστατεύουν.

Και τρέξουν βάρβαροι πολλοί, από Βοριά και Νότο,

και σ' εύρουν ολομόναχη και σε καταπατήσουν.

Σαν τη Νεράιδα την καλή, που βρήκαν να κοιμάται

Σάτυροι γαύροι κι ασελγείς και τη διακορεύουν.

Και συ θα κλαις και θα πονάς και θα φωνάζεις να 'ρθουν

από τα ξένα τα παιδιά, τα πολύ πικραμένα.

Απ' την πατρίδα μακριά τα πέταξε μια φτώχεια

τα δίσεχτα, τα μίζερα και τα κακά τα χρόνια.

Και στις φωνές το κάλεσμα καρδούλες θα ραγίσουν,

Όπως ραγίζει το γυαλί στις παγωνιάς τη νύχτα!

Στο μέγα προσκλητήριο, πόσοι θα πάρουν θάρρος

να πούνε γεια στην ξενιτιά και γεια σου στην πατρίδα;

Με το σκοινί της ηδονής θα τα κρατάν δεμένα

στα ξένα τ' Ελληνόπουλα κι Ελλάδα θα προσμένει;

Για θα ζωστούνε τα σπαθιά και τα δεσμά θα κόψουν,

ωσάν το Γόρδιο Δεσμό Αλέξανδρος ο Μέγας;

Ελεύθεροι και σώφρονες, ωσάν τον Οδυσσέα,

θα πάνε στην πατρίδα τους με νόστο για πυξίδα!

Νοικοκυραίοι στα σπίτια τους, σαν άρχοντες στο βίο τους,

οι Πηνελόπες να χαρούν, οι χιλιοπικραμένες.

Σε μια κορφή του Παρνασσού θα ξαναδούν στημένη

τη γαλανόλευκη γλυκά να τους καλωσορίζει.

Χορός και πάλι θα στηθεί στο ξέφωτο κει πάνω

και το κλαρίνο θ' ακουστεί, σαν Άνοιξης ο κούκος,

που τον ακούν οι λαγκαδιές και ξαναλουλουδιάζουν.

Να τον ακούσουν κι οι καρδιές λίγο να ξαλαφρώσουν!

Χ. Κ. Ε.

Call

Good, harmonious rhythms, the suffering of emigrants,

Of the youth who travelled far away from their motherland,

Come forth now and join the dance, come to sing the ancient song,

A sad song, like the dirges from Greek villages of old.

Wherever they have wandered, and wherever they have settled,

You torment them, dear homeland, like a thorn that pricks their side.

While Love and Death together, a powerful pair of twins,

Wrestle and sweat like athletes on the threshing floors of Greece.

One is seeking to reap good souls, the other wants to sow them,

But only one of the two can be the winner in the end.

And now with your children all scattered to the ends of the earth,

I'm starting to fear that poor Eros soon will fall to grim Death.

And he will leave you dear Hellas, like the stubble in a field,

Forlorn and deserted, left without life and without your youth,

The Hellenic youth that made you great, bold and sturdily built,

Possessing both Achilles' power and fair Helen's beauty.

With the force of Digenis and with Diakos' great courage

You need them to guard and protect your famous gates of fire.

Barbarians are coming fast from both the North and the South,

And if they find you all alone, they're sure to overrun you.

Like the Nereid beautiful, who was discovered sleeping

By lascivious Satyrs who brazenly went on to rape her,

So you will cry and suffer and you call for them to come,

Your children off in foreign lands who always long for home.

They were driven from their motherland by grim poverty,

Those years that were unfortunate, miserable, and evil.

But when they hear your calling voice, their aching hearts will shatter,

Just like a bottle of water on a cold night in December!

From this great call to home, how many of them will take courage,

To say goodbye to foreign lands and hello to their mother?

Will the heavy ropes of pleasure keep the lost children of Greece

Tied up in foreign lands although you wait for them and weep?

Or will they now take up their swords and cut through all those bonds,

Like the Greater Alexander cut the great Gordian knot?

Like wandering Odysseus, prudent and liberated,

Let them set sail for home again, nostalgia as their guide!

Let them be lords of their houses, like good kings rule their estates,

Let all Penelopes rejoice as their suffering comes to an end.

On a high peak of Parnassos let them see again their flag

The flowing blue and white that sweetly whispers "welcome back."

Then the ancient dance will start up in the clearing once again

And the clarinet will echo, like a cuckoo bird in spring,

Sweet music in the woods will make all the trees bloom again.

And every heart who hears the sound will leave sweet love to reign!

Χ. Κ. Ε.